

NARODNE NOVINE

SLUŽBENI LIST REPUBLIKE HRVATSKE

— dodatak —

MEĐUNARODNI UGOVORI

GODIŠTE XXXII, BROJ 12, ZAGREB, 20. PROSINCA 2023. ISSN 1330-0032

S A D R Ő A J

STRANICA

- 56 **Zakon** o potvrđivanju Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza..... 1
- 57 **Zakon** o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Cipra o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza 11

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ARAPSKRE REPUBLIKE EGIPTA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 15. prosinca 2023.

Klasa: 011-02/23-02/108
Urbroj: 71-10-01/1-23-2
Zagreb, 18. prosinca 2023.

HRVATSKI SABOR

56

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ARAPSKRE REPUBLIKE EGIPTA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, potpisana u Sharm El Sheikhu 26. rujna 2023. u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

KONVENCIJA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ARAPSKRE REPUBLIKE EGIPTA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Arapske Republike Egipta, želeći dodatno razvijati svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući ukloniti dvostruko oporezivanje porezima na koje se primjenjuje ova Konvencija bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovoj Konvenciji za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

POGLAVLJE I. PODRUČJE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Za potrebe ove Konvencije, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu, ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:

a) u Republici Hrvatskoj:

(i) porez na dobit;

(ii) porez na dohodak;

(iii) prirrez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;

(u daljnjem tekstu »hrvatski porez«);

b) u Arapskoj Republici Egiptu:

(i) porez na dohodak fizičkih osoba uključujući:

1. dohodak od plaća i nadnica;

2. dohodak od komercijalnih i industrijskih aktivnosti;

3. dohodak od profesionalnih aktivnosti (samostalne djelatnosti);

4. dohodak ostvaren od nekretnina;

(ii) porez na dobit pravnih osoba;

(iii) porez po odbitku na izvoru;

(iv) dodatni porezi nametnuti kao postotak gore navedenih poreza ili na drugi način;

(u daljnjem tekstu »egipatski porez«).

4. Konvencija se primjenjuje također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu u bilo kojoj državi ugovornici nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

POGLAVLJE II. DEFINICIJE

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

a) izraz »Hrvatska« označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;

b) izraz »Egipat« označava državno područje Arapske Republike Egipta i, kada se koristi u zemljopisnom smislu, uključuje teritorijalno more i bilo koje područje koje se nastavlja na obalu izvan teritorijalnih voda, nad kojima Egipat ostvaruje suverena prava u skladu s egipatskim zakonodavstvom i međunarodnim pravom, koje je bilo ili će kasnije biti označeno kao područje unutar kojeg Egipat može ostvarivati prava u odnosu na morsko dno i podzemlje te njihove prirodne resurse;

c) izrazi »država ugovornica« i »druga država ugovornica« označavaju Hrvatsku ili Egipat, ovisno o kontekstu;

d) izraz »osoba« uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;

e) izraz »društvo« označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se smatra pravnom osobom u porezne svrhe;

f) izrazi »poduzeće države ugovornice« i »poduzeće druge države ugovornice« označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

g) izraz »porez« označava hrvatski porez ili egipatski porez, ovisno o kontekstu;

h) izraz »međunarodni promet« označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje ima svoje mjesto stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

i) izraz »nadležno tijelo« označava:

(i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;

(ii) u Egiptu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;

j) izraz »državljanin«, u odnosu na državu ugovornicu, označava:

(i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici.

2. U pogledu primjene ove Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz »rezident države ugovornice« označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici ili imovine koja se u njoj nalazi.

2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:

a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;

d) ako je državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz »stalna poslovna jedinica« označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje posebno:

a) mjesto uprave;

b) podružnicu;

c) ured;

d) tvornicu;

e) radionicu;

f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava;

g) farmu ili plantažu, i

h) prostorije i skladišta koji se koriste kao prodajna mjesta.

3. Izraz »stalna poslovna jedinica« također uključuje:

a) gradilište, građevinski, instalacijski ili montažni projekt ili nadzorne aktivnosti povezane s istim, ali samo kada takvo gradilište, projekt ili aktivnosti traju dulje od šest mjeseci;

b) sve aktivnosti koje uključuju korištenje značajne opreme (uključujući instalaciju takve opreme) koje se obavljaju u državi ugovornici u vezi s crpljenjem, istraživanjem ili iskorištavanjem prirodnih resursa koji se nalaze u toj državi ugovornici, ako se takve aktivnosti obavljaju tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 30 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj fiskalnoj godini;

c) pružanje usluga, uključujući savjetodavne usluge, od strane poduzeća države ugovornice putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je angažiralo poduzeće za takve svrhe u drugoj državi ugovornici, ali samo ako se aktivnosti te prirode nastavljaju (za isti ili povezani projekt) unutar te druge države ugovornice tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno traju više od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje:

a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;

b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;

c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;

d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba, ili u svrhu prikupljanja podataka, za poduzeće;

e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;

f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja pripremljene ili pomoćne naravi.

5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici:

a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili

b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripremljene ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 8., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, ako takva osoba:

a) uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:

(i) u ime poduzeća; ili

(ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili

(iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća,

osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka; ili

b) osoba uobičajeno ne sklapa ugovore niti ima glavnu ulogu u postupku sklapanja takvih ugovora, ali uobičajeno održava u toj državi ugovornici zalihu dobara ili roba iz koje ta osoba redovito isporučuje dobra ili robu u ime poduzeća.

7. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u pogledu reosiguranja, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako prikuplja premije na državnom području druge države ugovornice ili osigurava rizike koji se nalaze u njoj preko osobe koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 8.

8. Stavci 6. i 7. ne primjenjuju se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvo spomenutoj državi ugovornici kao samostalni zastupnik i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra samostalnim zastupnikom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

9. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

10. Isključivo u svrhu utvrđivanja je li prekoračeno razdoblje (ili razdoblja) iz stavka 3. ovog članka kojim se utvrđuje vremensko razdoblje (ili razdoblja) nakon kojeg će određeni projekti ili aktivnosti činiti stalnu poslovnu jedinicu:

a) kada poduzeće države ugovornice obavlja djelatnosti u drugoj državi ugovornici na mjestu koje predstavlja gradilište, građevinski projekt, instalacijski projekt ili drugi određeni projekt naveden u stavku 3. ovog članka, ili obavlja nadzorne ili savjetodavne aktivnosti povezane s takvim mjestom, u slučaju odredbe ove Konvencije koja se odnosi na takve aktivnosti, a te se aktivnosti obavljaju tijekom jednog ili više vremenskih razdoblja koja ukupno ne prelaze razdoblje ili razdoblja navedena u stavku 3. ovog članka; i

b) kada se povezane aktivnosti obavljaju u toj drugoj državi ugovornici na (ili, gdje se stavak 3. ovog članka primjenjuje na nadzorne ili savjetodavne aktivnosti, u vezi s) istom gradilištu, građevinskom ili instalacijskom projektu ili drugom mjestu navedenom u stavku 3. ovog članka, tijekom različitih vremenskih razdoblja, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvo spomenutim poduzećem,

ova različita vremenska razdoblja pribrajaju se ukupnom vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvo spomenuto poduzeće obavljalo aktivnosti na tom gradilištu, građevinskom ili instalacijskom projektu ili drugom mjestu navedenom u stavku 3. ovog članka.

11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od (50) posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od (50) posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od (50) posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od (50) posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

POGLAVLJE III. OPOREZIVANJE DOHOTKA

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izraz »nekretnina« ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe poslovanja stalne poslovne jedinice uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje. Međutim, odbitak se ne priznaje za eventualne iznose plaćene (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice u korist sjedišta poduzeća ili bilo kojeg njegovog drugog ureda, u vidu naknada za autorska prava, naknada ili drugih sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene stalnoj poslovnoj jedinici. Isto tako, pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice ne uzimaju se u obzir takvi iznosi zaračunati (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu, u vidu naknada za autorska prava, naknada ili drugih sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu.

4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

5. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

6. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

2. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi brodskim prijevozom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda, ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar broda rezident.

3. Odredba stavka 1. primjenjuje se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako

a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili

b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključuje – i sukladno tome oporezuje – dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvo spomenuta država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvo spomenute države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od:

a) (5) posto bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) koje posjeduje izravno najmanje (20) posto imovine društva koje isplaćuje dividende kroz razdoblje od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, ne uzimaju se u obzir promjene vlasništva koje bi izravno nastale kao rezultat korporacijske reorganizacije, kao što je reorganizacija spajanjem ili podjelom, društva koje posjeduje udjele ili koje plaća dividende);

b) (10) posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz »dividende«, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, »jouissance« dionica ili »jouissance« prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava, koja nisu potraživanje duga, sudjelovanja u dobiti, kao i dohodak od drugih prava, uključujući korporativna prava, koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje obavlja raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem

stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

6. Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ove Konvencije, kada poduzeće koje je rezident države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, dobit koja se oporezuje prema stavku 1. članka 7. može podlijevati dodatnom porezu po odbitku u toj drugoj državi ugovornici, u skladu s njezinim poreznim propisima, kada se dobit doznačuje u matični ured, ali tako naplaćeni porez po odbitku ne smije biti veći od (5) posto iznosa te dobiti.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa kamate.

3. Izraz »kamata«, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatiatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatiatelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatiatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatiatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice tako zaračunat porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.

3. Izraz »naknade za autorska prava«, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske i video filmove, ili filmove ili vrpce koje se koriste za radijsko ili televizijsko emitiranje, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, računalnog softvera, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje, ili za pravo korištenja industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu. Također uključuje plaćanja za tehničku pomoć koju u državi ugovornici obavlja rezident druge države ugovornice ako je to povezano s primjenom bilo kojih takvih prava, imovine ili obavijesti.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatiatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatiatelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište s kojima su pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju autorske naknade stvarno povezani, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatiatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatiatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13.

DOBITAK OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobitak koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Dobitak od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretnina koja pripadaju stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući takvu dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice ili takvog stalnog sjedišta (samostalno ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od (50) posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.

5. Dobitak, osim onog na koji se primjenjuje stavak 4., koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica društva, ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu koji je rezident druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici ako je otuđitelj, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koji prethodi takvom otuđenju, posjedovao izravno ili neizravno najmanje (20) posto kapitala tog društva ili subjekta.

6. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim onih navedenih u prethodnim stavcima ovog članka, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih usluga ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim u sljedećim okolnostima, kad se takav dohodak može također oporezivati i u drugoj državi ugovornici:

a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili

b) ako je njegov boravak u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju 183 dana ili dulje u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji je ostvaren od njegovih djelatnosti u toj drugoj državi ugovornici može oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izraz »profesionalne usluge« uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.

DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Podložno odredbama članka 16., 18., 19., 20. i 21., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:

a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i

b) primanje isplati poslodavac koji je rezident prvospomenute države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i

c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu od strane poduzeća države ugovornice mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 16.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili bilo kojeg sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 17.

IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

3. Dohodak koji izvođač ili sportaš koji je rezident države ugovornice ostvari od osobnih aktivnosti vezano za ugled tog rezidenta kao izvođača ili sportaša u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 18.

MIROVINE I ANUITETI

1. Podložno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine, anuiteti i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

2. Neovisno o odredbi stavka 1., mirovine, anuiteti i druga slična primanja isplaćena prema zakonodavstvu o socijalnom osiguranju države ugovornice mogu se oporezivati u toj državi ugovornici.

3. Izraz »anuitet« označava navedeni iznos koji se plaća pojedincu povremeno u utvrđeno vrijeme tijekom života fizičke osobe ili tijekom određenog ili utvrdivog vremenskog razdoblja uz obvezu izvršavanja plaćanja za uzvrat za odgovarajuću i potpunu protučinidbu u novcu ili novčanoj vrijednosti.

Članak 19. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili podjedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

a) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te države ugovornice koji:

(i) je državljanin te države ugovornice; ili

(ii) nije postao rezident te države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.

2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili podjedinici ili vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.

3. Odredbe članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja, i na mirovine, u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20. STUDENTI, PRIPRAVNICI I VJEŽBENICI

Plaćanja koja student ili pripravnik ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 21. PROFESORI, NASTAVNICI I ISTRAŽIVAČI

1. Neovisno o odredbama članka 15., profesor, nastavnik ili istraživač koji privremeno boravi u jednoj od država ugovornica u razdoblju koje nije dulje od tri godine sa svrhom podučavanja ili provođenja istraživanja na sveučilištu, visokoj školi ili drugoj ustanovi za visoko obrazovanje u toj državi ugovornici i koji je, ili je neposredno prije posjeta bio, rezident druge države ugovornice izuzima se, u pogledu primanja koja ostvari takvim podučavanjem ili istraživanjem, od oporezivanja u prvospomenutoj državi ugovornici.

2. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na dohodak od istraživanja ako takvo istraživanje nije poduzeto u javnom interesu, već u potpunosti ili uglavnom za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 22. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici, ali tako zaračunat porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa tog dohotka.

POGLAVLJE IV. OPOREZIVANJE IMOVINE

Članak 23. IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6. koje su u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalaze se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Imovina koju čine pokretnine koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretnine koja pripadaju stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Imovina poduzeća države ugovornice koju čine brodovi i zrakoplovi koji obavljaju međunarodni promet i pokretnine povezane s korištenjem takvih brodova i zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

POGLAVLJE V. METODE ZA UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Članak 24. UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. U Hrvatskoj, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:

a) ako rezident Hrvatske ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Egiptu, Hrvatska će dopustiti:

(i) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Egiptu;

(ii) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Egiptu;

b) takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u Egiptu.

2. U Egiptu, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:

a) ako rezident Egipta ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s ovom Konvencijom, mogu oporezivati u Hrvatskoj, osim ako domaćim pravom nije predviđen povoljniji tretman, Egipt će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak ili na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak ili porezu na imovinu plaćenom u Hrvatskoj;

b) takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili poreza na imovinu u Egiptu, koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku ili imovini koji se mogu oporezivati u Hrvatskoj.

3. Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije, dohodak koji ostvari ili imovina koju posjeduje rezident države ugovornice izuzeti od oporezivanja u toj državi ugovornici, ta država ugovornica svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

POGLAVLJE VI. POSEBNE ODREDBE

Članak 25. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici podlijezati nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države ugovornice.

4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.

5. U ovom članku izraz »oporezivanje« označava poreze koji su predmet ove Konvencije.

Članak 26. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedica za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ta osoba može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom

1. članka 25., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ove Konvencije. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Konvencijom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 27.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;

b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;

c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti, čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.

4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

Članak 28.

PRAVO NA POVLASTICE

Neovisno o drugim odredbama ove Konvencije, povlastica prema ovoj Konvenciji ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ili imovine ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom odgovarajućih odredaba ove Konvencije.

Članak 29.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

 POGLAVLJE VII.
 ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 30.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavješćuju jedna drugu pisano diplomatskim putem kada se ispune ustavni uvjeti za stupanje na snagu ove Konvencije.

2. Konvencija i njoj priloženi Protokol stupaju na snagu datum posljednje obavijesti iz stavka 1. i njezine odredbe proizvode učinak u objema državama ugovornicama:

a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ili na imovinu stečene na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu;

b) u odnosu na ostale poreze na dohodak ili na imovinu za poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu.

3. Ova Konvencija i njoj priloženi Protokol, nakon stupanja na snagu, zamjenjuju Ugovor između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sastavljen u Kairu 3. srpnja 2005., kojeg je potvrdio samo Hrvatski sabor.

Članak 31.

PRESTANAK

Ova Konvencija i njoj priloženi Protokol ostaju na snazi dok ih ne okonča država ugovornica. Bilo koja država ugovornica može okončati Konvenciju i njoj priloženi Protokol, diplomatskim putem, dostavom pisane obavijesti o okončanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma kada su njihove odredbe proizvele učinak. U tom slučaju, Konvencija i njoj priloženi Protokol prestaju proizvoditi učinak u objema državama ugovornicama:

a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ili na imovinu stečene na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana;

b) u odnosu na ostale poreze na dohodak ili na imovinu za poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Sharm El Sheikhu dana 26. rujna 2023. u dva izvornika na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA VLADU

REPUBLIKE HRVATSKE

Ministar financija

dr. sc. Marko Primorac, v. r.

ZA VLADU

ARAPSKJE REPUBLIKE EGIPTA

Ministar financija

dr. Mohamed Maait, v. r.

PROTOKOL

Prilikom potpisivanja Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se suglasili da sljedeće odredbe čine sastavni dio Konvencije:

U vezi s člankom 27. »Razmjena obavijesti«:

U vezi s načelima navedenim u stavku 5. članka 26. OECD Modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i kapital koji glasi kako slijedi:

»Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.«

Gornja odredba stupit će na snagu (i glasić će kao stavak 5. članka 27. ove Konvencije) čim Egipat izmijeni zakonske odredbe o bankovnoj tajni u Egiptu kako bi bile u skladu sa zahtjevima gore navedenog stavka 5. Egipat će obavijestiti Hrvatsku pisano diplomatskim putem, nakon što će imati pravnu osnovu za dostavu takvih obavijesti prema svojem domaćem pravu.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Sharm El Sheikhu dana 26. rujna 2023. u dva izvornika na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA VLADU

REPUBLIKE HRVATSKE

Ministar financija

dr. sc. Marko Primorac, v. r.

ZA VLADU

ARAPSKJE REPUBLIKE EGIPTA

Ministar financija

dr. Mohamed Maait, v. r.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinu stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (»Narodne novine«, br. 28/96.).

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipat o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, br. 3/06.).

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-02/23-01/143

Zagreb, 15. prosinca 2023.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Gordan Jandroković, v. r.

57

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU**O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE
I REPUBLIKE CIPRA O UKLANJANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA
DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA
POREZA**

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Cipra o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 15. prosinca 2023.

Klasa: 011-02/23-02/109

Urbroj: 71-10-01/1-23-2

Zagreb, 18. prosinca 2023.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Zoran Milanović, v. r.

ZAKON**O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE CIPRA O
UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA****Članak 1.**

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Cipra o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, potpisan u Luxembourgju 17. listopada 2023. u izvorniku na hrvatskom, grčkom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

UGOVOR**IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE
CIPRA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG
OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I NA
IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Republika Cipar,

želeći unaprijediti svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Ugovor o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovom Ugovoru za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.**OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Za potrebe ovog Ugovora, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.

Članak 2.**POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak i na imovinu, ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebice:

a) u slučaju Republike Hrvatske:

(i) porez na dobit;

(ii) porez na dohodak; i

(iii) prirrez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;

(u daljnjem tekstu »hrvatski porez«);

b) u slučaju Republike Cipra:

(i) porez na dohodak;

(ii) porez na dobit;

(iii) poseban doprinos za obranu Republike; i

(iv) porez na dobitak od otuđenja imovine;

(u daljnjem tekstu »ciparski porez«).

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

a) izraz »Hrvatska« označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;

b) izraz »Cipar« označava Republiku Cipar i, kada se koristi u zemljopisnom smislu; uključuje državno područje, njegovo teritorijalno more i svako područje izvan teritorijalnog mora, uključujući vanjski pojas, isključivi gospodarski pojas i epikontinentalni pojas, koje je određeno ili bi moglo biti određeno prema propisima Cipra i u skladu s međunarodnim pravom, kao područje unutar kojeg Cipar može ostvarivati suverena prava ili jurisdikciju;

c) izrazi »država ugovornica« i »druga država ugovornica« označavaju Hrvatsku ili Cipar ovisno o kontekstu;

d) izraz »osoba« uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;

e) izraz »društvo« označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;

f) izraz »poduzeće« primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;

g) izrazi »poduzeće države ugovornice« i »poduzeće druge države ugovornice« označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

h) izraz »međunarodni promet« označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje ima svoje mjesto stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

i) izraz »nadležno tijelo« označava:

(i) u Hrvatskoj, ministra financija ili ministrovog ovlaštenog predstavnika; i

(ii) u Cipru, ministra financija ili ministrovog ovlaštenog predstavnika;

j) izraz »državljanin«, u odnosu na državu ugovornicu, označava:

(i) svaku fizičku osobu koja ima nacionalnost ili državljanstvo te države ugovornice; i

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;

k) izraz »poslovanje« uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera;

l) izraz »priznati mirovinski fond« države ugovornice označava subjekta ili aranžman koji je osnovan u toj državi ugovornici prema propisima te države ugovornice i koji:

(i) je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu primjene ili pružanja mirovinskih naknada te pomoćnih ili sporednih naknada fizičkim osobama te ga, kao takvog, uređuje ta država ugovornica ili jedna od njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti; ili

(ii) je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu ulaganja sredstava u korist subjekata ili aranžmana navedenih u podstavku (i);

m) izraz »investicijski fond« označava:

(i) u slučaju Hrvatske, investicijski fond sukladno Zakonu o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom, Zakonu o alternativnim investicijskim fondovima i bilo kojem drugom zakonu ili propisu koji bi u budućnosti mogao razviti, zamijeniti ili izmijeniti te propise;

(ii) u slučaju Cipra, investicijski fond u skladu s relevantnim ciparskim zakonodavstvom, pod uvjetom da je investicijski fond rezident Cipra u skladu s ciparskim poreznim propisima;

(iii) bilo koji drugi investicijski fond, aranžman ili subjekt države ugovornice za koji nadležno tijelo te države ugovornice odredi da se smatra investicijskim fondom;

n) izraz »neprofitna organizacija« države ugovornice označava organizaciju koja je osnovana i djeluje u toj državi ugovornici isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe koja se smatra neprofitnom organizacijom sukladno mjerodavnom zakonodavstvu te države ugovornice.

2. U pogledu primjene ovog Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije ili se nadležna tijela dogovore o drugom značenju sukladno odredbama članka 25., ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz »rezident države ugovornice« označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast, kao i priznati mirovinski fond, investicijski fond i neprofitnu organizaciju te države ugovornice. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici ili imovine koja se u njoj nalazi.

2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:

a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;

d) ako je državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz »stalna poslovna jedinica« označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje posebno:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) ured;
- d) tvornicu;
- e) radionicu, i

f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od dvanaest mjeseci.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz »stalna poslovna jedinica« uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
- b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja pripremljene ili pomoćne naravi.

5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:

a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili

b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripremljene ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali sukladno odredbama stavka 7., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te, pri tome, uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:

a) u ime poduzeća; ili

b) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili

c) za pružanje usluga od strane tog poduzeća,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

9. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se opozivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izraz »nekretnina« ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici u skladu s odredbama stavka 2., može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Za potrebe ovog članka i članka 23., dobit koja se u svakoj državi ugovornici može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici iz stavka 1., je dobit koju bi mogla ostvariti, posebice u svom poslovanju s drugim dijelovima poduzeća, kao da je zasebno ili nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima, uzimajući u obzir izvršene funkcije, korištenu imovinu i predviđene rizike poduzeća putem stalne poslovne jedinice i putem drugih dijelova poduzeća.

3. Ako, u skladu sa stavkom 2., država ugovornica uskladi dobit koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća jedne od država ugovornica i u skladu s time oporezuje dobit poduzeća na koju je obračunat porez u drugoj državi ugovornici, druga država ugovornica poduzima, u mjeri koja je potrebna za uklanjanje dvostrukog oporezivanja te dobiti, odgovarajuće usklađenje iznosa poreza koji je obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, nadležna tijela država ugovornica međusobno se, prema potrebi, savjetuju.

4. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.

Članak 8.

MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

2. Za potrebe ovog članka, dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje dobit ostvarenu od iznajmljivanja brodova ili zrakoplova na punoj osnovi (vremenskoj ili prema putovanju) ili bez posade.

3. Dobit poduzeća države ugovornice od uporabe, održavanja ili najma kontejnera (uključujući prikolice, teglenice i povezanu opremu za prijevoz kontejnera) koji se koriste za prijevoz dobara ili robe oporeziva je samo u toj državi ugovornici, osim ako se takvi kontejneri koriste za prijevoz dobara ili robe isključivo između mjesta unutar druge države ugovornice.

4. Za potrebe ovog članka, kamata na sredstva izravno povezana s korištenjem brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu smatra se dobiti ostvarenom korištenjem takvim brodovima ili zrakoplovima, a odredbe članka 11. ne primjenjuju se u odnosu na takvu kamatu.

5. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako

a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili

b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvospomenuta država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 5 posto bruto iznosa dividendi.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz »dividende«, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili drugih prava, koja nisu potraživanja duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje obavlja raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takva kamata može se također oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaje i sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa kamate.

3. Neovisno o odredbama stavka 2., svaka takva kamata navedena u stavku 1. oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je primatelj rezident ako je stvarni korisnik kamate rezident te države ugovornice i ako je ta kamata plaćena:

a) u vezi s prodajom na kredit bilo koje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme,

b) u vezi s prodajom na kredit bilo koje robe od strane jednog poduzeća drugom poduzeću, ili

c) na bilo koji zajam bilo koje vrste koji odobri banka.

4. Izraz »kamata«, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.

5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.

3. Izraz »naknade za autorska prava«, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, ili bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, ili tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

5. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

6. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.

Članak 13. DOBITAK OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Dobitak od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Dobitak od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu, ili pokretne imovine što služi za korištenje takvih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi poduzeće.

4. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.

5. a) Stavak 4. ne primjenjuje se na dobitak ostvaren otuđenjem dionica:

(i) koje kotiraju na odobrenoj burzi,

(ii) u tijeku korporativne reorganizacije,

b) Stavak 4. ne primjenjuje se na dobitke ostvarene otuđenjem dionica kada je otuđitelj priznati mirovinski fond.

6. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.

DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvo spomenutoj državi ugovornici ako:

a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i

b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i

c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada koji se obavlja na brodu ili zrakoplovu koje poduzeće države ugovornice koristi u međunarodnom prometu, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 15.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16.

IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 7. i 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 17.

MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 18., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 18.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te druge države ugovornice koji:

(i) je državljanin te druge države ugovornice; ili

(ii) nije postao rezident te druge države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.

2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja isplaćena od strane, ili iz fondova koji su osnovani ili u koje su doprinosi uplaćivani od strane države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.

3. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19.

STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvo spomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20.

DJELATNOSTI IZVAN OBALE

1. Odredbe ovog članka primjenjuju se neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ovog Ugovora.

2. Smatra se da poduzeće države ugovornice koje obavlja offshore djelatnosti u drugoj državi ugovornici, podložno stavcima 4. i 5., posluje u toj drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi.

3. Izraz »offshore djelatnosti«, kako se koristi u ovom članku, označava djelatnosti koje se obavljaju offshore u državi ugovornici u vezi s istraživanjem ili eksploatacijom morskog dna i podzemlja i njihovih prirodnih resursa koji se nalaze u toj državi ugovornici i uključuje postavljanje i iskorištavanje cjevovoda i drugih instalacija ispod ili iznad površine mora u toj državi ugovornici.

4. Odredbe stavka 2. ne primjenjuju se ako se offshore djelatnosti obavljaju u drugoj državi ugovornici tijekom jednog ili više razdoblja koja ne prelaze ukupno 30 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini. Za potrebe ovog stavka:

a) pri utvrđivanju je li prekoračen prag od 30 dana, ako poduzeće države ugovornice obavlja offshore djelatnosti u drugoj državi ugovornici i jedno ili više povezanih poduzeća u toj drugoj državi ugovornici tijekom različitih razdoblja obavlja u bitnome iste offshore djelatnosti, ta se različita razdoblja dodaju razdoblju tijekom kojeg je prvo spomenuto poduzeće obavljalo offshore djelatnosti;

b) smatra se da je poduzeće povezano s drugim poduzećem ako jedno izravno ili neizravno sudjeluje u upravljanju, kontroli ili najmanje 25 posto kapitala drugog ili ako ista osoba ili osobe izravno ili neizravno sudjeluju u upravljanju, kontroli ili najmanje 25 posto kapitala obaju poduzeća.

5. Odredbe stavka 2. ne primjenjuju se na prijevoz robe ili osoba brodom ili zrakoplovom do mjesta na kojem se obavljaju offshore aktivnosti, ili na upravljanje tegljačima ili plovilima za rukovanje sidrom u vezi s takvim aktivnostima.

6. a) Podložno podstavcima b) i c) ovog stavka, plaće, nadnice i slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom povezanim s offshore djelatnostima u drugoj državi ugovornici mogu se, u mjeri u kojoj se dužnosti obavljaju offshore u toj drugoj državi ugovornici, oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

b) Međutim, takva primanja oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:

(i) primatelj boravi, u vezi s takvim zaposlenjem, u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 30 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i

(ii) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i

(iii) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.

c) Plaće, nadnice i slična primanja ostvarena od nesamostalnog rada koji se obavlja na brodu ili zrakoplovu koje poduzeće države ugovornice koristi u prijevozu robe ili osoba do mjesta na kojem se obavljaju offshore aktivnosti ili u vezi s bilo kojim nesamostalnim radom koji se obavlja na tegljaču ili plovilu za rukovanje sidrom koje poduzeće države ugovornice koristi u vezi s takvim djelatnostima, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

7. Dobitak koji poduzeće države ugovornice ostvari od otuđenja:

a) prava na istraživanje ili iskorištavanje;

b) pokretne imovine koja se nalazi u drugoj državi ugovornici i koristi se u vezi s offshore djelatnostima, kako je definirano u stavku 3., koje se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici i koje su podložne odredbama stavka 2.; ili

c) dionica ili usporedivih udjela koji ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno iz takvih prava ili takve imovine ili iz takvih prava i takve imovine zajedno,

može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

U ovom stavku »prava istraživanja ili iskorištavanja« označava prava na imovinu koja se proizvodi istraživanjem ili iskorištavanjem morskog dna i podzemlja i njihovih prirodnih resursa u drugoj državi ugovornici, uključujući prava na udjele u takvoj imovini ili u korist nje.

Članak 21.

OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

Članak 22.

IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6., koja je u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Imovina koju čine pokretne koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Imovina poduzeća države ugovornice koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu koju čine takvi brodovi ili zrakoplovi, i pokretne što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 23.

UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Kada rezident države ugovornice ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država ugovornica će dopustiti:

a) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi ugovornici;

b) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u toj drugoj državi ugovornici.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina koju posjeduje rezident države ugovornice izuzeti od oporezivanja u toj državi ugovornici, ta država ugovornica svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

Članak 24.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće biti u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji se razlikuju ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani odnosne države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.

3. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.

4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 5. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države ugovornice.

5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.

6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 24., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koje se odnosi na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica

ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima objiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;

b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;

c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.

4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.

PRAVO NA POVLASTICE

Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, povlastica prema ovom Ugovoru ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ili imovine ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredaba ovog Ugovora.

Članak 29. STUPANJE NA SNAGU

1. Svaka od država ugovornica obavješćuje drugu pisano, diplomatskim putem, o okončanju postupaka propisanih njezinim pravom za stupanje na snagu ovog Ugovora.

2. Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom posljednje od tih obavijesti i potom proizvodi učinak:

a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, u odnosu na iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana siječnja koji slijedi nakon datuma stupanja na snagu ovog Ugovora; i

b) u pogledu ostalih poreza, u odnosu na porezne godine koje počinju na ili nakon prvog dana siječnja koji slijedi nakon datuma stupanja na snagu Ugovora.

Članak 30. PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi ostaje na snazi na neodređeno vrijeme, ali bilo koja od država ugovornica može, na ili prije tridesetog dana lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini koja počinje nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njegova stupanja na snagu, dostaviti drugoj državi ugovornici, diplomatskim putem, pisanu obavijest o okončanju. U tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, u odnosu na iznose isplaćene ili uračunate nakon završetka kalendarske godine u kojoj je takva obavijest dana; i

b) u pogledu ostalih poreza, u odnosu na porezne godine koje počinju nakon završetka kalendarske godine u kojoj je takva obavijest dana.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Luxembourgju dana 17. listopada 2023., u dva izvornika, na hrvatskom, grčkom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU
ministar financija
dr. sc. Marko Primorac, v. r.

ZA REPUBLIKU CIPAR
ministar financija
Makis Keravnos, v. r.

PROTOKOL

Prilikom potpisivanja Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Cipra o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, obje strane su se suglasile da ovaj Protokol čini sastavni dio Ugovora:

1. U vezi s člankom 26. (Razmjena obavijesti):

1.1. Država ugovornica koja podnosi zahtjev dostavlja sljedeće informacije prilikom podnošenja zahtjeva za informacije prema članku 26. kako bi dokazala predvidivu bitnost informacija zahtjeva:

- identitet osobe koja se ispituje ili istražuje;
- izjavu o traženim informacijama, uključujući njihovu prirodu i oblik u kojem država ugovornica koja podnosi zahtjev želi primiti informacije od države ugovornice koja prima zahtjev;
- svrhu oporezivanja za koju se traže informacije;
- razloge za vjerovanje da se tražene informacije čuvaju u državi ugovornici koja prima zahtjev ili da su u posjedu ili pod kontrolom osobe unutar nadležnosti države ugovornice koja prima zahtjev;

e) u mjeri u kojoj je to poznato, ime i adresu svake osobe za koju se vjeruje da posjeduje tražene informacije;

f) izjavu da je zahtjev u skladu s pravom i upravnom praksom države ugovornice koja podnosi zahtjev, da bi, ako su zatražene informacije bile unutar nadležnosti države ugovornice koja podnosi zahtjev, nadležno tijelo države ugovornice koja podnosi zahtjev moglo prikupiti informacije prema propisima države ugovornice koja podnosi zahtjev ili u uobičajenom tijeku upravne prakse, te da je u skladu s ovim Ugovorom;

g) izjavu da je država ugovornica koja podnosi zahtjev iscrpila sva raspoloživa sredstva na svojem vlastitom državnom području kako bi prikupila informacije, osim onih koje bi uzrokovale prekomjerne poteškoće.

1.2. Informacije koje zatraži država ugovornica ne dostavljaju se osim ako država ugovornica koja podnosi zahtjev ima recipročne odredbe i/ili primjenjuje odgovarajuću upravnu praksu za pružanje traženih informacija.

2. U vezi s člankom 10. (Dividende), 11. (Kamata) i 12. (Naknade za autorska prava):

Podrazumijeva se da je moguće da priznati mirovinski fond, investicijski fond i neprofitna organizacija mogu biti stvarni korisnik dohotka, ovisno o slučaju.

3. U vezi s člankom 15. (Naknade članova uprave)

Podrazumijeva se da uprava društva buhvaća upravni odbor i nadzorni odbor.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u Luxembourgju dana 17. listopada 2023., u dva izvornika, na hrvatskom, grčkom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU
Ministar financija
dr. sc. Marko Primorac, v. r.

ZA REPUBLIKU CIPAR
Ministar financija
Makis Keravnos, v. r.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovu stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (»Narodne novine«, br. 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-02/23-01/144
Zagreb, 15. prosinca 2023.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.

Dunja Duić

VANJSKA I SIGURNOSNA POLITIKA EUROPSKE UNIJE

Recenzentice:

Iris Goldner Lang i Tunjica Petrašević

□ Pravna biblioteka – europsko pravo □ rujan 2018. □ 172 stranice □ meki uvez □

Cijena: 23,62 EUR/178,00 kn**Oznaka 811-424**Vidjeti više na: www.nn.hr

Knjiga se može naručiti u Narodnim novinama d.d., Odjel prodaje knjiga i časopisa, Zagreb, Savski gaj XIII. 6, tel.: 01/6652-866, 6652-843, telefaks: 01/6652-828, e-pošta: prodajaknjiga@nn.hr, odnosno kupiti u našim prodavaonicama ili u e-trgovini Narodnih novina d.d.

Glavna urednica: Zdenka Pogarčić
10000 Zagreb, Trg sv. Marka 2, telefon: (01) 4569-244

NAKLADNIK: Narodne novine d.d., 10 020 Zagreb, Savski gaj XIII. 6

Predsjednica Uprave: doc. dr. sc. Darija Prša
Nakladnička djelatnost, 10 020 Zagreb, Savski gaj XIII. 6

Direktor: Ostap Graljuk, v. d.

Izvršna urednica: Gordana Mihelja – telefon: (01) 6652-855

TISAK: Narodne novine d.d. – Tiskarska djelatnost,
10020 Zagreb, Savski gaj XIII. 13

Internetsko izdanje – www.nn.hr

PRETPLATA: Narodne novine d.d. – Nakladnička djelatnost, 10020 Zagreb,
Savski gaj XIII. 6, telefon: (01) 6652-869, telefaks: (01) 6652-897,
e-adresa: e-pretplata@nn.hr

Pretplata za 2023. godinu iznosi 84,94 EUR/640,00 kn bez PDV-a, za inozemne pretplatnike na području Europe 235,00 EUR bez PDV-a, a izvan Europe 345,00 USD bez PDV-a. Pretplatnicima koji se pretplate tijekom godine ne možemo jamčiti primitak svih prethodno izašlih brojeva. O promjeni adrese pretplatnik treba poslati obavijest u roku od 8 dana.

OTPREMA NOVINA: 10000 Zagreb, Savski gaj XIII. 13, telefon: (01) 6502-759, telefon/telefaks: (01) 6502-887. Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se u roku od 20 dana. Poštarina plaćena u pošti 10000 Zagreb.

Žiroračun kod Privredne banke Zagreb:
IBAN: HR3623400091500243194/SWIFT: HPBZHR2X.